

РЕШЕНИЕ

№ 3191

гр. София, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разглежда докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20231110146466 по описа за 2023 година

Ищцата С. Л. Е. е предявила срещу ответника „М.“ ЕООД кумулативно обективно съединени иски, както следва: 1) за признаване за незаконно на наложеното й наказание дисциплинарното уволнение и неговата отмяна – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ; 2) за възстановяване на заеманата преди уволнението й длъжност „шивач“ при ответника – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, и 3) за заплащане на парично обезщетение в размер на 3 970.20 лв. (съобразно допуснатото изменение на предявения иск в проведеното на 08.02.2024 г. открито съдебно заседание) за петте месеца, следващи уволнението, през които не е полагала труд по трудово правоотношение, а именно за периода от 20.08.2023 г. до 18.01.2024 г. – правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ. Претендира разноски.

Ищцата твърди, че е работила при ответника на длъжност „шивач“, като трудовото й правоотношение било прекратено, с връчената й Заповед №13/04.07.2023 г. с налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

Поддържа, че гореописаната заповед е незаконосъобразна по подробно изложените в исковата молба съображения, а именно:

- прекратяването на трудовото правоотношение било извършено в нарушение на чл. 333, ал.1, т. 2 и т.4 КТ, а предварителното разрешение

за уволнение не било издадено от териториално компетентната инспекция по труда;

- заповедта за уволнение била издадена след изтичане на давностния срок предвиден в чл. 194, ал.1 КТ, с изключение на твърдяното неявяване на работа за периода от 20.03.2023 г. до 22.03.2023 г.;
- не била извършила визираните в уволнителната заповед нарушения, като излага подробни съображения в тази насока;
- прекратяването на трудовото правоотношение било извършено при злоупотреба с право по смисъла на чл.8, ал.1 и ал.2 КТ.

Ответникът „М.“ ЕООД, в законоустановения едномесечен срок, е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете, като излага подробни аргументи, че при прекратяване на трудовото правоотношение е спазена законовата процедура и уволнението на ищеца е законосъобразно. Претендира разноски.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

Не се спори между страните, а и от представените по делото Трудов договор №12/15.05.2019 г. и допълнително споразумение към него №5/22.05.2023 г. се установява, че между тях е съществувало трудово правоотношение за неопределено време, по силата на което ищцата е заемала длъжността „шивач“, с място на работа – Църковен магазин, гр. София, ул. ..., при основно месечно трудово възнаграждение в размер на 360.00 лв., 6.48 % допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит.

Това трудово правоотношение е било прекратено считано от 18.07.2023 г., като Заповед № 13/04.07.2023 г. на управителя на „М.“ ЕООД е връчена на ищцата на 18.07.2023 г., което е удостоверено с полагането от ищцата на подпис върху заповедта.

По делото е представено писмо с изх.№23060857/29.06.2023 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Перник, видно от което Дирекция „Инспекция по труда“ Перник е дала предварително разрешение за уволнението на ищцата С. Л. Е..

В съдебно заседание от 13.12.2023 г. съдът е извършил констатация от трудовата книжка на ищцата и е констатирал, че след прекратяване на

трудовете правоотношение с ответното дружество липсва отбелязване ищцата да е започвало работа по друго трудово правоотношение.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Относно иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ

Процесното трудово правоотношение е било прекратено на основание чл. 190, ал. 1, т. 2 и т.4, вр. чл. 188, т.3 от КТ със Заповед №Д-233/30.10.2019 г. на управителя на „М.“ ЕООД.

Твърденията за незаконност на уволнението, очертаващи основанията на предявения иск и в чиито рамки е ограничена търсената съдебна защита съобразно диспозитивното начало в гражданския процес, са свързани с твърденията на първо място, че гореописаната заповед е незаконосъобразна, тъй като била нарушена разпоредбата на чл.333, КТ, доколкото предварителното разрешение за уволнение не било издадено то териториално – компетентната инспекция по труда, както и че не било взето разрешение за всяка от ползваните закрили – чл. 333, ал.1, т.2 и т.4 КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 333, ал.1, т.2 и т.4 КТ, в случаите по чл. 328, ал.1, точки 2, 3, 5 и 11 и чл. 330, ал.2, т.6 работодателят може да уволни само с предварително разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай трудоустроен работник или служител, както и работник или служител, който е започнал ползуването на разрешения му отпуск.

Правната норма изисква по категоричен начин разрешението на инспекцията по труда да бъде дадено предварително. Във времево отношение това означава към момента на прекратяване на трудовото правоотношение работодателят да разполага с документ, който да удостоверява по категоричен начин разрешение на инспекцията по труда за уволнението на точно определен работник или служител.

Предварителната закрила при уволнение по чл. 333 от КТ има обективен характер и цели да запази работника или служителя от неблагоприятните последици на уволнението по социални и хуманни критерии.

Преценката от страна на инспекцията касае всеки отделен случай на уволнение в обхвата на посочената правна норма, всеки работник или служител, специфичния вид предварителна закрила и специалното положение, в което той се намира, за да се ползва от нея. Преценката е конкретна, след осъществено проучване и обсъждане на направеното искане до инспекцията. Според Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, агенцията осъществява дейността си като контролира спазването на трудовото законодателство, а териториалните дирекции „Инспекция по труда“ решават по компетентност искания, сигнали и запитвания на физически и юридически лица.

КТ не съдържа изрична разпоредба, която да определя коя е инспекцията по труда, компетентна да даде разрешение по реда на чл. 333, ал. 1 КТ в случаите, когато седалището на работодателя се намира в територията на една териториална дирекция, а мястото на работа, където се полага труд от страна на лицето, за което се иска разрешението, е в територията на друга. Мястото на работа е част от съдържанието на трудовия договор.

В конкретния случай не е спорно между страните по делото, а същото се установява и от представените по делото писмени доказателства, че работодателя „М.“ ЕООД е с адрес на управление и седалище в гр. Перник, ул. ..., а ищцата е имала за място на работа - Църковен магазин, гр. София, ул. ....

Необходимостта от извършване на конкретна преценка по горепосочените критерии, както и последователно спазваният принцип за бързина на извършваната проверка, изискват тя да бъде извършена от този орган, който е в състояние бързо и чрез непосредствени впечатления да проучи и разреши съответното искане. Затова компетентната териториална дирекция да даде разрешение по искане за налагане на дисциплинарно наказание в случаите по чл. 333, ал. 1 КТ е тази дирекция, в района на която се полага труд от лицето, спрямо което се извършва и преценката за

наличието на предварителната закрила. (в този смисъл - [решение № 84/23.04.2014 г.](#), постановено по гр. д. № 749/2012 г. на IV гр. отд. на ВКС, решение № 140/30.05.2017 г., постановено по гр.д.№4603/2016 г., на IV гр. отд. на ВКС).

Безспорно е също така, че на ищцата е поставена диагноза „множествена склероза“, с оглед на която с Експертно решение №1701/099/02.06.2022 г. на ТЕЛК са й определени 75 % трайно намалена работоспособност за срок от 3 години, както и че към момента на налагане на дисциплинарното наказание (18.07.2023 г.) ищцата е ползвала отпуск поради временна неработоспособност за периода от 16.07.2023 г. до 19.08.2023 г., видно от издадения болничен лист №20231896764/20.07.2023 г., като с оглед заболяването на ищцата, следва да се приеме на основание [чл. 333, ал. 1, т. 2 и т.4 КТ](#), че прекратяването на трудовото правоотношение е следвало да се извърши само след предварително разрешение на инспекцията по труда.

В практиката си ВКС приема, че закрилата по [чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ](#), приложима по отношение на трудоустроен работник или служител, се прилага винаги щом с решение на ТЕЛК е определен процент трайно намалена работоспособност поради болест или трудова злополука и са посочени противопоказни условия на труд. При кумулативното осъществяването на тези две предпоставки, работникът или служителът е трудоустроен по смисъла на [чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ](#), като е без правно значение дали той заема длъжност, определена от работодателя за трудоустрояване или продължава да изпълнява заеманата преди трудоустрояването длъжност, ако тя е подходяща за здравословното му състояние (в последната хипотеза трудоустрояването е фактически изпълнено). Този извод произтича от същностните характеристики на трудоустрояването по смисъла на [чл. 314 КТ](#), изразяващо се в съобразяване на изпълняваната работа със здравните противопоказания за заболяването, респективно в преместването на подходяща с оглед тези противопоказания работа (в този смисъл [решение № 431/17.01.2014 г.](#) по гр. д. № 869/2013 г. на IV г. о.; [решение № 246/11.11.2015 г.](#) по гр. д. № 1305/2015 г. на III г. о.; [решение № 443 от 24.03.2016 г.](#) по гр. д. № 2569/2015 г. на IV г. о.).

Безспорно е, и че работодателят е поискал, и предварително

разрешение е било дадено от Инспекция по труда – гр. Перник.

Компетентната териториална дирекция да даде разрешение по искане за прекратяването на трудовото правоотношение в случаите по чл. 333, ал. 1 КТ е тази дирекция, в района на която се полага труд от лицето, спрямо което се извършва и преценката за наличието на предварителната закрила, т. е компетентната в случая инспекция по труда е тази в гр. София Липсата на дадено разрешение от компетентната инспекция по труда е равнозначно на липсата на разрешение, поради което само на това основание, издадената заповед за прекратяване на трудовото правоотношение е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, без да се разглежда спора по същество.

Поради изложеното и с оглед разпоредбата на чл. 344, ал.3 КТ, съдът намира, че процесната уволнителна заповед е незаконосъобразна, тъй като са нарушени и разпоредбите на чл. 333, ал.1 и 2 КТ и като такава следва да бъде отменена само на това основание, без да се разглежда трудовия спор по същество.

За пълнота следва да се посочи и, че в конкретния случай Дирекция „Инспекция по труда“ Перник е дала предварително разрешение за уволнението на ищцата С. Л. Е., без да посочи изрично, на кое от основанията се издава предварителното разрешение. Съгласно трайно установената съдебна практика на ВКС, когато един работник или служител се ползва от закрилата по чл. 333 КТ на повече от едно основание, тя трябва да бъде преодоляна за всяко едно от тях поотделно. Непреодоляната от ответника закрила по чл. 333, ал. 1, т. 2 и т.4 КТ е достатъчна да обуслови извод за незаконосъобразност на процесната заповед за уволнение, без да е нужно да се разглеждат останалите релевиращи от ищцата формални основания за незаконосъобразност на уволнението.

Ето защо съдът приема, че уволнението е незаконно, поради което предявеният иск за отмяната му по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ е основателен.

Относно иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ

С оглед акцесорния характер на иска за възстановяване на работа и обстоятелството, че атакуваното уволнение е незаконно, както и, че трудовото правоотношение между страните е за неопределено време, искът се явява основателен.

Относно иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ

Основателен и е акцесорният иск за присъждане на обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ за периода от 20.08.2023 г. до 18.01.2024 г. Видно от служебно извършената констатация от оригинала на трудовата книжка на ищцата, същата е останала без работа по друго трудово правоотношение през процесния период. Налице е фактическият състав на вземането за обезвреда по чл. 225, ал. 1 КТ – ищцата е понесла вреди от оставането си без работа в рамките на периода от 20.08.2023 г. до 18.01.2024 г., вследствие осуетено от незаконното уволнение приращение в имуществото ѝ, в размер на неполученото брутно трудово възнаграждение за същия период, в което именно се състоят подлежащите на репарирание пропуснати ползи, които според изслушаното по делото заключение на ССЧЕ възлизат на сумата от 3 970.20 лв., ето защо искът следва да бъде уважен за пълния предявен размер, а като законна последица от това в полза на ищцата следва да се присъди и законна лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 18.08.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

Относно разноските по производството

При този изход на спора в полза на ищцата на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да се присъдят своевременно поисканите разноски за производството в размер на 800.00 лв. – за заплатеното адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СРС държавна такса за уважените иски в размер на по 80 лв. за неоценяемите иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и 2 от КТ и 158.81 лв. за оценяемия иск по чл. 225, ал. 1 от КТ, както и разноски за ССЧЕ в размер на 300.00 лв.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ уволнението на **С. Л. Е.**, ЕГН *********, от длъжността „шивач“ при „**М.**“ ЕООД, ЕИК ..., извършено със Заповед № 13/04.07.2023 г.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ **С. Л. Е.**, ЕГН ********* на длъжността „шивач“ при „**М.**“ ЕООД.

ОСЪЖДА „**М.**“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. ..., да заплати на **С. Л. Е.**, ЕГН *********, със съдебен адрес: гр. София, ... – адв. Н. С., на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 225, ал. 1 и ал.2 от КТ сумата от **3 970.20 лв.**, представляваща обезщетение за времето от 20.08.2023 г. до 18.01.2024 г. , през което е останала без работа поради незаконно уволнение, ведно със законната лихва, считано от 18.08.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК и сумата **800.00 лева**, представляваща възнаграждение за един адвокат.

ОСЪЖДА „**М.**“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. ..., да заплати по сметка на СРС на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК сумата от **318.81 лв.** – държавна такса и разноски за производството в размер на **300.00 лева**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от **22.02.2024 г.** (чл. 315, ал. 2, във вр. с чл. 259, ал. 1 от ГПК).

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните (чл. 7, ал. 2 от ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____